

مطالعہ و برائی

نشریه کردستانی دانشگاهی و معارف اسلامی

سال ۳۰۸

دفتر ۳۲-۳۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

علمیہ انتظام و حکومت

یکی از آثار انقلاب عظیم ایران توجه دادن محققین جهان به اسلام یعنوان یک عامل قوی و محرك جامعه بود، زیرا بر کسی پوشیده نیست که این نهضت از هرگز روحانی شروع و در پایگاه‌های مساجد تقویت و بواسیله ملت مسلمان پیاده شد، باین مناسبت در این مقاله موضوع انقلاب‌ها و نهضت‌ها که به نابودی نظام‌های غیر خدائی یعنی غیر انسانی و جانشین‌شدن نظام‌های الهی و توحیدی منتهی می‌شود بطور مختصر بررسی شده است. از دید قرآن تغییر نظام طاغوتی به نظام توحیدی ضمن ۴ مرحله انجام می‌گردد: ۱- ظلم، ۲- ارسال رسول، ۳- نابودی نظام، ۴- استخلاف قوم دیگر و نظام جدید.

آیاتی که این مطلب را با تعبیر مختلف بیان کرده بطور فهرست از این قرار است:

در ۱۷۰ و ۲۸۰ زد و ۳۱۰ را و ۹۱۴ و ۲۱۰ آیه د سورة انعام ...

مرحله نخستین: «ظلم»

ظلم‌هائی که سبب زوال یک نظام میگردد در قرآن از این قرار است :

- ۱- تکذیب حق، جامعه‌ئی که در برابر حق عناد میورزد و بهارزش‌های انسانی اعتنا نمیکند و گرفتار قیود خودخواهی و خودبینی شده قدم در جاده سقوط گذارده است.

آیات: ۳۲ر۲۶ ۱۹۹۸ ۲۱۶ ۱۲۱۲ ۸۵۴ ۵۲۹۰
 ۶۹۶ ۶۱۵ ۴۶۲۷ ۳۸۳ ۳۶۲۱ ۶۶ ۴۵۲۴
 ۱۳۴۸ ۱۹۷۴ ۲۰۱۲۸ ۷۰۱۳۴ ۷۷۱۶ ۴۷۱۳ ۳۶۱۳۹
 ۷۴ ۵۴۵۱ .

- ۲- حکومت فاسدان: در جامعه‌ای که فضیلت‌ها فراموش شده و جاهطلبی‌ها و افزون طلبی‌ها و مقام‌پرستی‌ها جایگزین خصلت‌های پاک انسانی شده است طبیعی است که در این مسابقه، افراد هرچه رذل‌تر و درنده‌تر باشند شانس موفقیت در دست گرفتن قدرت حکومتی را بیشتر دارند و درنتیجه ناپاکان به سرنوشت و مقدرات یک ملت حاکم میگردند آیه ۲۰۵ ر. ۲۰۵

- ۳- اسراف و فساد: وقتی این عناصر ناپاک بر مسند قدرت و حکومت تکیه زدند با توجه به در اختیار داشتن وسائل خوشگذرانی و عیاشی و نبودن رادع و بازدارنده اخلاقی دست به اسراف و اتراف میزند و درنتیجه یک ناهم‌آهنگی در میان جامعه پدید می‌آید. اختلاف طبقاتی شدید سبب میشود که طبقه زورمند با خصلت افزون‌طلبی طبقه زیردست را استثمار و بهره‌کشی از آنها بنماید آیه ۲۱۹ و ۲۱۹۵

- ۴- استبداد: در این جامعه‌ئی که طبقه زورمند حاکم شده و اسراف و فساد در حکام وزورمندان رواج یافته طبقات زیردست زیر فشار قرار میگیرند و برای جلوگیری از طغیان و جنبش آنان استبداد و دیکتاتوری همراه با هر نوع شکنجه و زجر وزندان نسبت به آنان اجرا میگردد.

- ۵- رکود اقتصادی: ثروت که بمنزله خون جامعه باید در همه شریان‌ها جریان داشته باشد در دست عده‌ای محدود قرار میگیرد و فقط بصورت ربا با همه شئون واشکالش از آن بهره‌برداری میشود و درنتیجه رکود اقتصادی پیش‌می‌آید آیات: ۳۶ر۳ ۲۸۵۷ ۱۹۲۴ .

ظهور مصلحان:

جامعه‌ئی که دچار این‌چنین بیماری‌ها و انحراف‌ها و فسادها گشته است آبستن یک تحول و دگرگونی بوده و ظهور یک انقلاب از بطن این جامعه قطعی می‌باشد واینجا است که یک فرد از همان مردم محروم بیرون می‌آید و هبری حرکت را در دست می‌گیرد.

از ظهور مصلح تا نابودی نظام باید ۴ مرحله تحقق یابد: ۱- آگاهی، ۲- خودسازی، ۳- گرد هم‌آئی و تشکیل امت، ۴- درگیری.

آگاهی - اولین گامی که مصلح در چنین جامعه‌ای بی‌خبر و نا‌آگاه بر میدارد روشن کردن افکار و بیدار کردن مردم و ارشاد آنان است و در تعبیر قرآن: ادعى إِلَيْكُمْ رَبُّكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادَلَهُمْ بِالْتِقْنَىِ هُنَّ أَحْسَنُ . سوره نحل آیه ۱۲۵، مردم را به راه حق و عدل و بابیان منطقی و مستدل ارشاد و دعوت کن.

وَمَنْ أَحْسَنَ قَوْلًا مَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ أَنْتَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ . سوره مومنون آیه ۳۳ ولا تستوي الحسنة والسيئة ادفع بالتي هي احسن فاذالذى بينك وبينه عداوة كانه ولی حميم آیه ۳ سوره فصلت.

و در تاریخ نهضت اسلام می‌بینیم که پیامبر اسلام جنبش عظیم خود را با اعلام توحید و ارشاد و اتدار آغاز نمود.

دوره سازندگی :

پس از اینکه مصلح جامعه با ارشاد خالصانه خود توانست جمعی را دعوت به فکر و مکتب اصلاحی خود کند هسته اولیه یک جمعیت انقلابی که اساس و ارکان حرکت باید باشند بوجود می‌آید، این گروه قبل از هرچیز باید از جهات اخلاقی و روحی آن‌چنان ساخته شده باشند که تحت تاثیر هیچ عامل قرار نگرفته و از راه و مکتب خود کوچکترین انحرافی پیدا نکند و همچون کوه در برابر طوفان‌های سهمگین مقاومت نمایند. باز در تاریخ نهضت اسلام می‌بینیم که در مکه دوره سازندگی رسول اکرم بود که در شرائط نامساعد حکومت اشرافی مکه، جمعی تربیت می‌شوند که روح اسلامی در سراسر وجود آنان نفوذ کرده و فکری و هدفی جز انجام مسئولیت الهی نداشتند که استاد بزرگوار آقای

طباطبائی معتقدند جمله‌ی «یا ایها‌الذین امنوا» در قرآن لقب و مدل افتخاری است که خداوند باین پیشتازان و پیشواین اسلامی داده است.

تشکیل امت:

مرحله سوم ائتلاف وارتباط این عناصر ساخته شده و تشکیل یک «امت» است این گروه که دارای ایدئولوژی و عقیده واحدی هستند و همه بسوی یک هدف تکاملی پویا هستند که کلمه «امت» در اصطلاح قرآن به‌این گروه اطلاق شده به‌همین مناسب است: کتم خیرامة اخراجت‌لناس..... زیرا واژه امت از «ام» به معنای قصد گرفته شده است.

در تشکیل این امت ملیت‌ها و نژادها و رنگ‌ها کوچکترین نقشی ندارند و اساس ارتباط همان وحدت ایدئولوژی و عقیده است.

استقلال و خودکفایی «امت» حالت جاذبه و دافعه دارد مسئولیت افراد نسبت بهم فکران خود در آن حد است که روابط خویشاوندی مربوط به‌خون و نژاد محکوم این رابطه عقیدتی است و در برابر دشمنان فکر و عقیده همه در صف واحد قرار گرفته‌اند: «محمد رسول الله والذین معه اشد اعلی الکفار رحمة بينهم فقط بهنیروی ایمان خود تکیه کرده وبه‌هیچ قدرتی دیگر بستگی ندارند تکیه کردن به‌دشمن از نظر اسلام گناه است ولا ترکنوا الى الذين ظلموا فتمسکم الناریا ایها‌الذین امنوا لاتخدوا عدوی وعدوکم اولیاء تلقون الهیم بالمؤدة

درگیری و نبرد:

وقتی این گروه انقلابی بهم پیوسته و ساخته شدند دشمنان مكتب که همان طبقه حاکم و مسلط بر جامعه است نیز ساکت و آرام نمی‌شود و به رو سیله‌ئی برای سرکوبی و نابودی این حرکت متول می‌گردد و اتحاد مثلث نیروهای اهربایی زور و زر و تزویر در خاموش کردن این صدا قوی‌تر می‌گردد در اینجا است که درگیری و برخورد پیش می‌آید.

در انقلاب اسلامی «جنگ و در تعبیر قرآن قتال و جهاد در حد ضرورت در مقابل با فساد و ستم‌گری جائز شمرده است.

اذن للذین يقاتلون بانهم ظلموا وان الله على نصرهم لقدير الذين اخر جوامن

دیارهم ... درگیری نیروهای حق و باطل به قول هگل جریانی است اجتناب ناپذیر در سیر تکامل جامعه و به تعبیر قرآن: ولولادفع الله الناس بعضهم ببعض لخدمت صوامع و بيع

هدف این قتال ، امتیازی که این درگیری که در راه پیاده کردن یک نظام عدل و انسانی است با جنگها و درگیری‌های دیگر دارد اینست که هدف آن «خدا» یعنی فضیلت، حق، ارزشها، عدل، قسط مساوات است. و با جنگ‌هائی که برای توسعه طلبی و دست‌گذاردن استعمارگران بر روی منابع طبیعی است فرق فراوان دارد. اسلام بر همه پیروان خود فرض نموده که برای تحقق حکومت عدل الهی کوشش کنند با ظلم بجنگند و اسباب و عوامل آن را ریشه کن نمایند این نوع کوشش در قرآن تعبیر به «الجهاد فی سبیل الله» القتال فی سبیل الله شده: وقاتلوا فی سبیل الله واعلموا ان الله سمیع علیم (بقره ۴۴) و جاهدوا فی الله حق جهاده» (حج ۷۸). میدانیم عنوان «سبیل الله»، یعنی در راه حق و فضیلت.

از دیدگاه قرآن جهاد اسلامی باید با خلوص کامل و دور از هر نوع هدف های زیادت طلبی و مادی باشد. فلیقاتل فی سبیل الله الذين يشرون الحياة الدين بالآخره ومن يقاتل فی سبیل الله فيقتل او يغلب فسوف نوتیه اجرا عظیماً و مالکم لاتقاتلون فی سبیل الله والمستضعفین من الرجال والنساء والولدان الذين يقولون ربنا اخر جنا مذ هذه القرية الظالم اهلها واجعل لنا من لدنك ولیا واجعل لنا من لدنك نصیرا. (نساء ۷۵).

در احادیث نبوی آمده است که یاران پیامبر در تفسیر عنوان «فی سبیل الله» از رسول اکرم سوال کردند: مردی برای کسب غنیمت می‌جنگید و دیگری برای کسب نام و سویی برای کسب موقعیت در جهاد آیا کار این گروهها میتواند «فی سبیل الله»؟ باشد حضرت فرمود: «من قاتل ل تكون کلمة الله هی العلیا فهو فی سبیل الله».

جهاد در اسلام که بمنظور پیاده شدن نظام الهی که همان «کلمة الله» و مبارزه با ظلم و فساد است تکلیفی است که همیشه هست و پایان نمی‌پذیرد.

اسلام و قوانین بین‌المللی جنگ :

در اینجا بین قوانین جنگی اسلام با مقررات بین‌المللی درباره جنگ مقایسه می‌کنیم تا بیشتر دریابیم که آن روح و هدف جنگ که تحقق عدل است

چگونه در همه قوانین جنگی اسلام خودنمایی مینماید. ذکر این نکته بجا است که برخی از دانشمندان معتقدند که بکار بردن لغت «قانون» در مورد مقررات بین‌المللی درست نیست زیرا به آن دستوری، کلمه قانون گفته می‌شود که ضمانت اجرائی داشته باشد بنابراین مقررات بین‌المللی که هیچگونه قدرتی را که ضامن اجرای آنها باشد بدنبال ندارد عنوان «قوانين» بخود نمی‌گیرد بعكس احکام الهی که برخی از دانشمندان معتقدند که بکار بردن لغت «قانون» در مورد مقررات نمونه‌هایی از مقررات بین‌المللی و قوانین اسلام درباره جنگ و جهاد.

بین‌المللی: دولتی که ناچار شده است اعلان جنگ به دولت دیگر بدهد باید قبل از شروع، وقت دقیق حمله را به آن دولت اعلام نماید و غافلگیرانه حمله نکند.

... اسلام : بر مسلمین واجب است که قبل از شروع در جنگ با کفار، آنان را به اسلام دعوت کنند و در تاریخ اسلام می‌بینیم که رهبر اسلام هیچ‌گاه جنگی را آغاز نمی‌گرد مگر آنکه قبلاً مردمی را که در مقابل ایستاده بودند دعوت به اسلام نمی‌مود و بفرماندهان دستور میداد که وقتی در برابر دشمن قرار گرفتند آنها را به انجام یکی از سه امر دعوت کنید: ۱- اسلام، ۲- جزیه، ۳- جنگ.

..... بین‌المللی در صورت وقوع جنگ باید غیر نظامیان از تعرض و حمله مصون باشند .

اسلام: در اسلام اجازه جنگ فقط با گروهی است که در مقام محاربه و نبرد با مسلمین برخاسته‌اند و قاتلوا فی سبیل الله الذین یقاتلونکم ولا تعتدو (بقره آیه ۹۰). فقط با کسانی نبرد کنید که باشما می‌جنگند تجاوز و تعدی نکنید که مفهوم تجاوز و اعتداء، جنگیدن با کسانی است که جنگجو نیستند همانند بچه‌ها و زنان و بیماران و پیرمردان. ریاح بن‌ربیعه می‌گوید: با رسول خدا در یکی از غزوات بودم که پیامبر بر جسد زنی که اتفاقاً کشته شده بود گذشت ایستاد و فرمود نباید این زن کشته می‌شد سپس بیارانش رو کرد فرمود: فوراً خود را به خالد بن ولید برسان و باو بگو زنان و خردسالان را نکشند.

قبل از جنگ موته در حالیکه سپاه آماده حرکت بود رسول اکرم فرمود: زنان و سالخوردگان را مکشید درختی را از زمین نکنید و آتش نزنید و بنائی را ویران نسازید.

ابن عباس می‌گوید: رسول اکرم وقتی لشکری را به مأموریت می‌فرستاد

میفرمود «لاتقتلوا الصحابة الصوامع»: مردمی را که در معابد جمع آندو باشما سر جنگ ندارند نکشید.

.. بین المللی:

مسوم کردن آب نهرها و قنات‌ها و چاه‌ها را تحریم کرد و همچنین توصیه میکند که نسبت به اجساد، کشته شدگان اصول انسانی و سنن قومی رعایت شود از هر نژاد و پیرو هر مکتب که باشد فرقی نمیکند. اسلام - رسول اکرم وقتی فرماندهی را برای سپاهی معین میفرمود او را به تقوی و پاکی سفارش میکرد و میفرمود: بنام خدا و در راه خدا بجنگید با کسانی که سد راه هدایت و سعادت‌آن دنیا نبرد کنید اما در این نبرد از حیله‌گری و زیاده‌روی و کشنیدن کودک و مثله کردن اجساد اجتناب کنید.

اغزوا باسم الله وفي سبيل الله قاتلوا من كفربالله، اغزوا ولا تغلوا ولا تغدروا ولا تمثلوا ولا تقتلوا وليديا.

.... بین المللی: نسبت به اسیران جنگی در مقررات بین المللی توجهاتی خاص شده است که باید با آنان بخوبی رفتار شود و اذیت و آزار نشوند در صورتی که در جنگ افرادی تسلیم و اسیر شدند کشتن، زخمی کردن، و بدرفتاری و تحقیر و امثال آن نسبت به آنان جایز نیست.

.... در اسلام. نه تنها دستور اکید بر حسن رفتار نسبت به اسیران شده بلکه در قرآن کریم درباره مومن چنین دارد که ایثار میکنند و اسیران را بر خود مقدم میدارند «و يطعون الطعام على حبه مسكينا و يتيمها و اسيرا انانطعمكم لوجد الله لأنريد منكم جزاء ولاشكورا ويؤثرون على انفسهم ولو كان بهم خاصه. انسان

. ۹۸

حکومت الهی :

در اینجا سوالی مطرح میشود که آیا در اسلام وظیفه یک مسلمان فقط مبارزه با حکومت‌های طاغوتی و ظلم و فساد تاسرحد نابودی این‌گونه نظام‌ها است و پس از سقوط دیگر وظیفه‌ای ندارد یا مسئولیت و وظیفه‌اش ادامه دارد تا ایجاد یک نظام عادلانه و باز ادامه دارد در نظارت بر آن نظام. در پاسخ این سوال باید گفت «الاسلام دین و دولت» یعنی اسلام آئینی است که مردم را در زیر لوای توحیدی بصورت «امت» درآورده که در آن واحد هم روابط و وظائف افراد را با خداوند و هم روابط افراد را با هم دیگر معین نموده است (عبادات، معاملات،

سیاست) بنابراین نمیتوان اسلام را با مسیحیت در مسئله حکومت مقایسه کرد اسلام بهمان اندازه بهامور دنیائی مسلمانان بستگی دارد که بامور دینی. در اسلام کلیسا وجود ندارد تشریفات مذهبی و سلسله مراتب کلیسائی نیست در اسلام امت مسلمان بوسیله ایمان مشترک سازمانی برقرار ساخته است که در ورای کشورهای مختلف، نژادها و فرهنگ وزبانهای گوناگون یک عقیده به وحدت مستقر نموده که حتی بر رفتار روزمره مردم حکم‌فرما و مسلط است.

ذکر این نکته در اینجا لازم است که وقتی از حکومت اسلامی تعبیر به‌نؤکراسی یعنی حکومت الهی می‌شود این اشتباه برای بعضی نویسنده‌گان غربی پیش‌آمده است که حکومت الهی یا نؤکراسی به معنای حکومت روحانیون است در صورتیکه در اسلام سلسله مراتب و سازمان روحانی به مفهوم مسیحیت آن وجود ندارد و طبقه روحانی که دارای مزایای خاص اجتماعی باشد در اسلام نیست بلکه همه مردم در برابر هم مسئول و از نظر حقوق اجتماعی مساویند «انما المؤمنون اخوة».

اسلامی‌ترین شکل حکومت همان بود که در حیات رسول اکرم و صدر اسلام و مخصوصاً در خلافت علی بن ابی‌طالب تحقق یافت که کلیه احکام الهی مراعات و دقیقاً اجرا می‌شد، خلافت موروثی‌نبود اساس‌کار، با بیعت برگزیده‌گان امت است‌احکام می‌یافت اما بتدريج که قلمرو اسلام بسط و توسعه یافت. پیچیدگی‌سازمان سیاسی امری غیرقابل احترازش، اثرات حکومت استبدادی روم شرقی (بیزانس) و ساسانیان محسوس گردید، خلافت شکل موروثی به‌خود گرفت انواع مختلف دولتها در قلمرو اسلام بوجود آمد مانند حکومت استبدادی خلفای بغداد و قرطبه و یا حکومت نظامی ترکان و مغولان هریک تحت تاثیرات خارجی متعددی قرار گرفت و نویسنده‌گان درباری هم کوشش داشتند که تاثیرات خارجی را با اصول موضوعه اسلامی هماهنگ و موافق نشان دهند از جمله «احکام السلطانیه» یا (ارکان حکومت) مادری که بعضی آنرا «فلسفه سیاسی اسلامی» دانسته‌اند که مؤلف خواسته است به‌سازمان سیاسی و حکومتی دوران عباسی شکل و قیافه اسلامی بدهد بنظر ما بسیار غلط است که امپراطوری بنی‌امیه و عباسیان و مخصوصاً امپراطوری عثمانی رادر شمار حکومتهای الهی (نؤکراسی) بدانیم و این نوع حکومت‌ها هیچ‌کدام با موازین ثابت اسلامی منطبق نبود زیرا آن حکومتی را می‌توان اسلامی نامید که بر مبنای ایدئولوژی‌های اسلامی استوار و مجریش از توده مردم با آراء عمومی (جمهوری) انتخاب شده و مسائل مادی و معنوی اش باهم آمیخته و پیوسته باشد.

شیخ مصطفی مراغی در سال ۱۹۳۹ میلادی که ریاست دانشگاه الازهر را داشت میگفت «واما در موضوع اصل مشهور»: آنچه به خدا تعلق دارد به خدا و آنچه متعلق به قیصر است به قیصر بدهید (سخن کلیسا) در اسلام وجود ندارد. و بیاری خدا ما در مقاله‌ای مستقل درباره خصوصیات حکومت اسلامی بحث را ادامه خواهیم داد.

محمد مفتح

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی